

[Carlsen-Skiødt.]

at Ministeren vilde fralægge sig Ansvar, hvis Tallene ikke skulde holde ved en kritisk Bedømmelse. Men jeg vil gerne, naar Forholdet er det med Hensyn til de Tal, der blev benyttet i Gaar i Forelæggelsestalen, spørge: Hvad bygger saa Ministeriet den Udtalelse i Bemærkningerne paa, at der i Tiden efter Lovforslagets Forkastelse i betydeligt Omfang har fundet Lejeforhøjelser Sted i Lejemaal, der hidtil har været undergivet Bestemmelserne i Lov Nr. 133 af 28. April 1931?

En saadan Udtalelse, med Hensyn til hvilken der ikke er taget noget Forbehold, maa jo bygge paa autentiske Oplysninger, paa Tal, som kan holde. Jeg gaar ud fra, at Ministeren enten vil kunne svare herpaa nu, eller at vi i det Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat, kan faa disse Oplysninger. Saavel Ministeren som Ordførerne har talt om Tal, der har været fremme i Aviserne, og saa kan jeg vel ogsaa have Lov at nævne saadanne, uden at jeg dog bygger noget afgørende derpaa. Der har i Bladene været nævnt, at 20 000—30 000 Lejere har faaet Opsigelse, og et enkelt Blad har endog været oppe paa 30 000—40 000. Grundejerne, som ogsaa har foretaget Undersøgelser, fremkommer med helt andre Tal, og der er en ganske betydelig Afstand mellem de opgivne Tal. Alt dette viser, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, har fuldstændig Ret i, at det er umuligt efter de Oplysninger, der foreligger indtil i Dag, i alt Fald for Tingets Medlemmer, at danne sig noget sikkert Skøn om, hvilke Retningslinier der maatte følges, hvis man overhovedet skulde gaa med til en Fornyelse af den nuværende Boliglovgivning eller til en ny Boliglovgivning. Vi maa anse det for i højeste Grad uheldigt, hvis Rigsdagen giver sig af med en Lovgivning, naar den ikke har fast Grund under Fødderne, og alene dette forekommer mig at være tilstrækkeligt til, at man maa afvente det Tidspunkt, hvor der foreligger de nødvendige Oplysninger. Under Behandlingen i Udvalget i Foraaret blev det oplyst, at der kun var 50 pCt. af Storkøbenhavns Befolkning inde under Boliglovgivningen, og dette Tal formindskes jo fra Flyttedag til Flyttedag, idet de Lejligheder, som i Øjeblikket er inde under Restriktionerne, naar Lejerne af en eller anden Grund bortflytter, falder uden for Huslejeloven. Jeg kan derfor ikke se andet, end at naar man skal tage Stilling til en Lovgivning paa dette Omraade, saa maa

man ogsaa overveje, om der er nogen Mening i, at en lille Gruppe af Byens Befolkning stadig er inde under en Lovgivning paa Boligomraadet, medens en stadig voksende Del af Befolkningen falder udenfor. Dette synes i og for sig at være noget urimeligt.

Det konservative Folkepartis Hovedopfattelse med Hensyn til en Huslejelovgivning er ikke forandret fra 1931, da man var klar over, at København maatte ind under de samme Vilkaar som hele det øvrige Land. Vi har jo paa andre Omraader været med til en lempelig Afvikling af Forholdene fra Krigstiden, og vi var i 1931 klar over, at vi var naaet saa vidt, at Huslejelovgivningen efterhaanden maatte bortfalde for København saavel som for det øvrige Land, og denne vor Hovedopfattelse har vi selv sagt ikke ændret i Løbet af 2 Maaneder, nemlig fra den sidste Afgørelse her i Rigsdagen og til nu. Hvilke Oplysninger der kan komme til at foreligge for det Udvalg, der kommer til at arbejde med Lovforslaget, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om, men der maa i hvert Fald foreligge meget vægtige Oplysninger, der maa foreligge autentiske Tal, der kan holde, Tal baade fra Lejere og fra Husejere, saa at man kan bedømme Spørgsmaalet set fra begge Sider. Vi har fra konservativ Side altid søgt — og det vil vi ogsaa gøre ved denne Lovgivning — at tage Hensyn til begge Parter. Der maa ogsaa foreligge nye Oplysninger om, hvorvidt de Værnebestemmelser — Aagerparagraffen —, der stadig vil være i Kraft, naar den anden Del af Huslejeloven bortfalder, har været anvendt, i hvilken Udstrækning de har været anvendt, og paa hvilke Omraader de værner Lejernes Interesser. I det hele taget maa de Oplysninger, der er nødvendige, for at vi fra konservativ Side skal ændre vort Standpunkt, være vægtige. Der maa tillige gives Oplysninger om det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Elgaard berørte, nemlig Spørgsmaalet om Nybygninger. Det er jo ikke ukendt, at der har været Tider, hvor det var Ejerne, der var daarligst stillet, fordi der var alt for mange Lejligheder, og jeg kan ikke se andet, end at naar der her i København som over hele Landet bygges meget stærkt i disse Aar, bl. a. paa Grund af Pengeforholdene, vil man snart komme ind i en Periode, hvor der er for mange Lejligheder, saa at mange staaar ledige, og saa er vi inde i naturlige Forhold, hvor Prisen retter sig efter Tilbud og Efterspørgsel. I det hele taget forekommer det mig, at det i det lange